

Sygn. akt II K 436/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Przy udziale protokolanta starszego sekretarza sądowego Anity Szczepanik

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30.10.2018 r., 04.12.2018 r., 31.01.2019 r.

sprawy **H. C.**, syna Z. i E., domu C., urodzonego (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 8 kwietnia 2011 r. do dnia 12 lutego 2012 r. w C., woj. (...) uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 344/07 z dnia 8 sierpnia 2008 roku obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka J. O., powodując zaległość w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej równowartość trzykrotności zasądzonych świadczeń okresowych, to jest o czyn z art. 209 § 1 k.k.;

II. w okresie od dnia 19 listopada 2014 r. do dnia 7 marca 2018 r. w C. i C., woj. (...) uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 344/07 z dnia 8 sierpnia 2008 roku obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka J. O., powodując zaległość w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej równowartość trzykrotności zasądzonych świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się po odbyciu kary jednego roku pozbawienia wolności za czyn z art. 209 § 1 k.k., będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 kwietnia 2010 roku sygn. akt II K 196/10, którą odbywał w okresie czasu od dnia 12 lipca 2012 roku do dnia 12 lipca 2013 roku, to jest o czyn z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. oskarżonego H. C. niewinnia od dokonania zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu;

2. oskarżonego Ł. C. uznaje winnym tego, że w okresie od dnia 31 maja 2017 r. do dnia 7 marca 2018 r. w C. i C., woj. (...) uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 344/07 z dnia 8 sierpnia 2008 roku obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka J. O., powodując zaległość w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej równowartość trzykrotności zasądzonych świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się po odbyciu kary jednego roku pozbawienia wolności za czyn z art. 209 § 1 k.k., będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 kwietnia 2010 roku sygn. akt II K 196/10, którą odbywał w okresie czasu od dnia 12 lipca 2012 roku do dnia 12 lipca 2013 roku ,tj. czynu z art. 209§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy art. 209§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności nakładając obowiązek wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

3. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 86 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do bieżącego wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie swojej córki J. O.;

4. na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 436/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła H. C. o to, że:

I. w okresie od dnia 8 kwietnia 2011 roku do dnia 12 lutego 2012 roku w C. woj. (...) uchylał się od wykonywania ciążącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 344/07 z dnia 8 sierpnia 2008 obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka J. O. powodując zaległość w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej równowartość trzykrotności zasądzonych świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.;

II. w okresie od dnia 19 listopada 2014 roku do dnia 7 marca 2018 roku w C. i C. woj. (...) uchylał się od wykonywania ciążącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 344/07 z dnia 8 sierpnia 2008 obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka J. O. powodując zaległość w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej równowartość trzykrotności zasądzonych świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się po odbyciu kary jednego roku pozbawienia wolności za czyn z art. 209 § 1 k.k. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 kwietnia 2010 roku sygn. akt II K 196/10, którą odbywał w okresie czasu od dnia 12 lipca 2012 roku do dnia 12 lipca 2013 roku

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. O. (1) i H. C. byli w nieformalnym związku, z którego urodziła im się w dniu (...) córka J. O.. H. C. zerwał kontakt z A. O. (1), kiedy była jeszcze w ciąży i nie interesował się ani jej ani ich wspólnego dziecka losem. A. O. (1) po urodzeniu dziecka mieszkała wraz z dzieckiem u jej rodziców w C., a od około dwóch lat mieszka w C. wraz z dzieckiem i narzeczonym K. P.. Wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2008 roku w sprawie III RC 344/07 Sąd Rejonowy w Puławach zasądził od H. C. na rzecz córki J. O. alimenty w kwocie 400 złotych miesięcznie płatne do rąk jej matki A. O. (1). H. C. od początku nie płacił alimentów, co skutkowało skierowaniem długu alimentacyjnego do egzekucji komorniczej przez A. O. (1), jednak egzekucja okazała się bezskuteczna. Z powodu nie płacenia alimentów Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie II K 196/10 skazał H. C. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzy lata próby, której to kary pozbawienia wolności wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 1 lutego 2012 roku w sprawie II Ko 1919/11, a kara była wykonywana od 12 lipca 2012 roku do 12 lipca 2013 roku. Nie płacenie przez H. C. alimentów w okresach od 8 kwietnia 2011 roku do 12 lutego 2012 roku i od 19 listopada 2014 roku do 7 marca 2018 roku nie naraziło jego córki J. O. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, gdyż jej matka w tym czasie pracowała i uzyskiwała stałe dochody, tak że dokładała się nawet do kosztów w utrzymaniu domu rodziców. Uzyskiwane przez nią dochody wystarczały na podstawowe potrzeby dziecka, a pieniądze z funduszu alimentacyjnego przeznaczała na podniesienie standardu życia dziecka, jak wycieczki czy ubrania i kosmetyki dla rosnącej nastolatki. H. C. w okresie od 2 stycznia 2012 roku do 28 września 2018 roku wpłacił z tytułu zaległości alimentacyjnych do komornika 3600 złotych. H. C. wykazywał małą aktywność w poszukiwaniu pracy nie stawiając się do Urzędu Pracy na wyznaczone terminy. H. C. był kilkakrotnie karany, ma problemy zdrowotne spowodowane wadą serca, jest żonaty i ma z małżeństwa dwójkę dzieci, pracuje na umowy zlecenia przy organizacji imprez okolicznościowych.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: A. O. (1) – k. 157v, 20-21, 189v, A. O. (2) – k. 158, 58-59, S. O. – k. 158, 61-62, M. C. – k. 158-158v, E. C. – k. 184v, ponieważ są logiczne, konsekwentne i znajdują

potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy. Sąd obdarzył wiarą ponadto dowody znajdujące się w aktach sprawy: zaświadczenie komornika sądowego – k. 3, 30, decyzja Ośrodka Pomocy (...) k. 4-5, 41, 42, 85-92, informacja komornika sądowego o stanie egzekucji – k. 16, informacja z Powiatowego Urzędu Pracy – k. 13-14, informacja z (...) Centrum Pomocy (...) – k. 15, wyrok Sądu Rejonowego w Puławach – k. 17, 25, 43, 66, 83, karta rozliczeniowa – k. 18-19, odpis aktu urodzenia – k. 24, 84, postanowienie Sądu Rejonowego w Puławach – k. 26, zajęcie wynagrodzenia – k. 32, oświadczenie komornika sądowego – k. 34, wniosek komornika sądowego – k. 35-37, informacja Ośrodka Pomocy (...) k. 40, 81-82, 93-95, dane o karalności – k. 49-51, wyrok Sądu Rejonowego w Rykach – k. 64, rachunek do umowy zlecenia – k. 76-77, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 78, pokwitowanie wpłaty – k. 79, zaświadczenie z ZK – k. 112, umowa zlecenia – k. 115, dokumentacja medyczna – k. 116, odpisy skrócone aktu urodzenia – k. 117-118, odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 119, postanowienie o warunkowym przedterminowym zwolnieniu – k. 120, dane o karalności – k. 130-132, kopie dowodów wpłaty – k. 139, umowy zlecenia – k. 140, 141, rachunek do umowy zlecenia – k. 142, decyzja MOPS – k. 143-153, kopie dowodów wpłaty – k. 154-155, informacja z MOPS – k. 160, dokumentacja z Zakładu Karnego – k. 163-181, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony H. C. przyznał się częściowo do winy i wyjaśnił, że kiedy miał pieniądze to płacił, a obecnie rozpoczął pracę na umowy zlecenia podpisując co miesiąc oraz dodatkowe prace dorywcze, więc już będzie płacił na utrzymanie córki. Niezależnie od prawdziwości podniesionych faktów należy stwierdzić, że nawet jeżeli oskarżony miał problemy z płaceniem z powodu braku pracy, to było to w dużej mierze zawinione przez niego samego, gdyż nie tylko nie wykazywał właściwej inicjatywy w poszukiwaniu pracy, to jeszcze lekcewał działania Urzędu Pracy, który usiłował mu w znalezieniu pracy pomóc.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną. W szczególności nie stanowi usprawiedliwienia nie płacenia rat alimentacyjnych brak możliwości finansowych oskarżonego, gdyż oskarżony nie dokładając odpowiednich starań w poszukiwaniu pracy sam się tych możliwości pozbawiał. Obowiązek alimentacyjny oznacza, że zobowiązany powinien starać się uzyskiwać dochody, z których będzie mógł płacić na dziecko.

Zarzucany oskarżonemu czyn w okresie od 31 maja 2017 roku do 7 marca 2018 roku wyczerpuje znamiona art. 209 § 1 k.k., ponieważ oskarżony nie łożył na utrzymanie własnego dziecka w wysokości orzeczonej przez sąd, przy czym zadłużenie z tytułu alimentów przekroczyło trzykrotność raty. W pozostałym okresie to jest przed 31 maja 2017 roku skazany nie mógł popełnić czynu z art. 209 § 1 k.k., ponieważ przed tą datą przepis ten miał takie brzmienie, że uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego naraża uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Z materiału dowodowego a w szczególności z zeznań matki dziecka wynika, że poza wcześniejszym okresem poprzedzającym zarzucany akt oskarżenia, za co oskarżony został zresztą skazany, pomimo uchylania się przez oskarżonego od obowiązku alimentacyjnego dziecko nie było narażone na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dopiero od 31 maja 2017 roku przestępstwo nie alimentacji nie musi wywoływać powyższego skutku i dlatego sąd mógł stwierdzić winę oskarżonego dopiero od tej daty. Na marginesie należy zaznaczyć, że oskarżyciel w akcie oskarżenia nie zarzucił oskarżonemu wywołania skutku w postaci narażenia dziecka na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę dotychczasową karalność i długoletnie zaniedbania swoich obowiązków, a jako okoliczności łagodzące i przesłanki wymierzenia kary łagodniejszego rodzaju – podjęcie pracy, wychowywanie dwójki dzieci, problemy zdrowotne. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia zawinienia przez sprawcę i do społecznej szkodliwości czynu, która spowoduje, że oskarżony zacznie wreszcie przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności będzie miał możliwość wywiązania się ze swoich obowiązków względem dziecka.

Sąd zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych ze względu na jego trudną sytuację materialną.